T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018 / 821
KARAR NO : 2018 / 822
KARAR TR : 24.12.2018

Ö Z E T: Karayolunda meydana gelen trafik kazasında uğranılan zararın tazmini istemiyle açılan davanın, 2918 sayılı Yasanın 19.01.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi kapsamında ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : E.B. (Kendi adına asaleten, küçük D.B.,O.B.,V.B.,S.B.,'a velayeten)
Vekilleri : Av.Ferda Sevim-Av.İlkin Hodul
Davalı : Karayolları Genel Müdürlüğü
Vekili : Av. Zeynep Özcan

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; 02.05.2007 tarihinde Van-Başkale yolunda meydana gelen trafik kazası sonucunda M.B.'un vefat ettiğini; kaza sonucunda müteveffanın sağken destek olduğu çocukları ile eşinin mağdur olduklarını; müvekkillerinin müteveffanın desteğinden yoksun kalması nedeniyle açmış oldukları ve Ankara 2. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2010/322 Esas sayılı dosyası nezdinde yürütülen tazminat davasında alınan 01/11/2010 tarihli bilirkişi raporunda, olay yerinde gerekli uyarıcı işaretleme yapılmadığı, karayolunda çukurlar oluşmuş kesimlerin tehlikeye açık olarak bırakarak görev ihmalinde bulunulması nedeniyle, Karayolları Genel Müdürlüğünün tali derecede kusurlu bulunduğunu; Karayolları Genel Müdürlüğü'nün hizmet kusurunu bu bilirkişi raporunda öğrendiklerini; zararların tazmini için yapılan başvurunun idarece reddedildiğini; İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 13. maddesine göre tam yargı davası açma zorunluluğu doğduğunu; bilirkişi incelemesinde müvekkillerinin toplam zararının 69.962,08 TL olarak hesaplandığını, Karayolları Genel Müdürlüğü'nün, birlikte kusuru bölüşen sigorta şirketi ile zarardan müteselsilen sorumlu olması nedeniyle, her bir davacıya tekabül eden zararın %30'luk kısımlarının toplamı olan 20.988,59 TL'nin ödenmesi gerektiğini ifade ederek; müvekkilleri E.B. için 14.184,02 TL, O.B. için 1.498,78 TL, D.B. İçin 1.577,65 TL, V.B. İçin 1.716,43 TL ve S.B. için 2.012,71 TL olmak üzere toplam 20.988,59 TL destekten yoksun kalma tazminatının olay tarihinden itibaren ticari temerrüt (avans) faizi ile davalı idareden tahsiline karar verilmesi istemiyle 5.9.2011 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

VAN 1.İDARE MAHKEMESİ: 6.4.2012 gün ve E: 2011/1049, K: 2012/569 sayı ile, "(…)2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 19.01.2011 günlü Resmi Gazete'de yayınlanan 6099 sayılı Kanun'la değişik 110. maddesinde, "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür." hükmüne; aynı Kanun'a yine 6099 sayılı Kanun'la eklenen geçici 21. maddede de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz." kuralına yer verilmiş bulunmaktadır.

Dosyanın incelenmesinden, bakılmakta olan tazminat davasının "02.05.2007 tarihinde Van-Başkale yolunda meydana gelen trafik kazasının davalı Karayolları Genel Müdürlüğü'nün gerekli uyarıcı işaretlemeleri yapmaması, karayolunda çukurlar oluşmuş kesimleri açık bırakması suretiyle işlediği hizmet kusurundan diğer bir ifadeyle anılan idarenin 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan görevlerini yerine getirmemesinden kaynaklandığı" gerekçesiyle ve 6099 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra, 05.09.2011 tarihinde açıldığı anlaşılmaktadır.

Buna göre, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'ndan doğan sorumluluk davası niteliğinde olan ve 6099 sayılı Kanun'la 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesinde yapılan değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılan iş bu davanın görüm ve çözümünün Adli yargı mahkemelerinin görev alanına girdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a maddesi uyarınca görev yönünden reddine…" karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla toplam 1.000 TL. tazminatın ödenmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 14.Asliye Hukuk Mahkemesi; 16.10.2014 gün ve E:2012/347, K:2014/484 sayı ile, "(…)Dava, Ölüm ve Cismani Zarar sebebiyle açılan tazminat davasıdır.

Mahkememizce deliller toplanmış, tarafların ekonomik ve sosyal durumları araştırılmış, Ankara 2 Asliye Ticaret Mahkemesinin 2010/322 sayılı dosyası istenmiş, dosya üzerinde bilirkişi incelemesi yaptırılmış, bilirkişi Huk. M.Olcay Çınar 21.07.2014 tarihli raporunda özetle, görev hususunun mahkemenin takdirinde olduğunu, Ankara 2 Asliye Ticaret Mahkemesinin 2013/276 sayılı dosyasıyla tahsilde tekerrür etmemek üzere davacıların % 30 kusurla orantılı olarak hizmet kusuru sebebiyle davalıdan talep edebilecekleri toplam destekten yoksun kalma zararının (55.367,64 TL işleyecek yasal faiziyle davalıdan tahsil edebileceği yönünde görüş bildirmiş, davacı vekili davalı vekilinin yargı yolu yönündeki itirazlarının yerinde olmadığını, Yargı yolu itirazının reddine karar verilmesini istemiş, davalı vekili itirazlarını yinelediklerini, Anayasa Mahkemesinin vücut bütünlüğünü bozan hususlardan dolayı Adli Yargının görevi ile ilgili maddeyi iptal ettiğini bu nedenle Yargı yolu itirazlarının kabulüne karar verilmesini istemiştir.

"Anayasanın 153/5 maddesine göre Anayasa Mahkemesinin iptal kararları kural olarak geriye yürümez. Aynı maddenin 3. Fıkrasında da açıklandığı üzere iptal hükümleri iptal kararının resmi gazetede yayımlandığı tarihten itibaren yürürlükten kalkar. Ancak geriye yürümezlik ilkesi sonuçlanmış, kesin hüküm haline gelmiş uyuşmazlıklar ve kazanılmış haklar yönünden geçerlidir. Devam etmekte olan sonuçlanmamış davalar yönünden iptal hükümlerinin bütün sonuçlarıyla tatbik edilmesi gerekir. Somut olayda dava tarihi itibariyle mahkememiz görevli olmakla birlikte yargılama sırasında göreve ilişkin yasa hükmü iptal edilerek yürürlükten kalkmıştır. Bu durumda mahkemenin görev hususu iptal kararı dikkate alınarak HMK 3 maddesi dışında göreve ilişkin yasa hükümleri gereğince çözümlenmesi gerekir " Bu durumda davalı idarenin hizmet kusuru söz konusu olup, idari eylemden doğan zarar niteliğindedir ve tam yargı davasına konu edilebilirler. Bu nedenle açılan iş bu dava 25 SY nin 2/1-b maddesi kapsamında olup, İdari Yargı yerinde görülmesi gerekir. Bu nedenle uyuşmazlığın esası incelenmeksizin dava dilekçesinin görev yönünden reddine karar vermek gerekmiş aşağıda hüküm kurulmuştur.

1-Açılan davanın İdari Yargı'nın görevine girdiği ve hizmet kusurundan kaynaklandığı anlaşıldığından dava dilekçesinin yargı yolu nedeniyle REDDİNE(…)" karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 17.Hukuk Dairesi; 24.10.2017 gün ve E: 2015/1052, K:2017/9500 sayı ile, "(…)Dava, trafik kazası sonucu ölüm nedeniyle destekten yoksun kalma tazminatı istemine ilişkindir.

Dava, trafik kazasından kaynaklanan ve hizmet kusuruna dayanılarak davalı kurum aleyhinde açılan tazminat istemine ilişkin olduğundan İdari Yargılama Usulü Hakkındaki Kanun'un 2. maddesi hükmü uyarınca tam yargı davası olarak ikame edilmesi gerekmektedir. Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olup, mahkemece kendiliğinden dikkate alınması zorunludur. Esasen 2918 sayılı KTK.nun hukuki sorumluluğa ilişkin 85 ve onu izleyen maddelerinde araç işletenin sorumluluğu düzenlenmiş olup idarenin kusurundan kaynaklanan sorumluluğu bu yasa kapsamı dışında tutulmuştur.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19. maddesinde, "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.

(Değişik ikinci fıkra: 23/7/2008 -5791/9 md.) Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir." şeklinde düzenlenmiştir.

Dosya kapsamına göre, davacılar tarafından aynı istemli davanın öncesinde idari yargıda açıldığı, Van 1.İdare Mahkemesi1nin 2011/1049 E 2012/569 K. sayılı kararı ile adli yargının görevli olması nedeniyle görevsizlik kararı verildiği anlaşılmaktadır. Ancak, davacı vekilince idare mahkemesi kararının kesinleştiği iddia edilmekte ise de Van 1. İdare Mahkemesinin bu kararının kesinleşip kesinleşmediği dosya kapsamından belli değildir.

Bu durumda eldeki davada, kendisine ikinci dava açılan Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin, daha önce verilen Van İdare Mahkemesinin iş bu dosyasını bulunduğu yerden getirterek görevsizlik kararının kesinleşip kesinleşmediğini araştırması, Van 1. İdare Mahkemesinin kararının kesinleşmiş olması halinde elinde derdest bulunan dava dosyasındaki yargılamayı durdurmak suretiyle (UMK m. 19/1), dosyayı kül halinde, yargı yolu uyuşmazlığının çözümlenmesi açısından Uyuşmazlık Mahkemesine göndermesi, verilecek kararı bekleyerek sonucuna göre karar vermesi gerekirken eksik inceleme ile yazılı olduğu şekilde karar vermiş olması bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davacılar vekilinin temyiz itirazının kabulü ile hükmün BOZULMASINA…" karar vermiştir.

ANKARA 14.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 27.9.2018 gün ve E:2018/141 sayı ile, Van 1.İdare Mahkemesinin 6.4.2012 gün ve E: 2011/1049, K: 2012/569 sayılı kararı ile görev yönünden uyuşmazlık doğduğundan bahisle dosya suretinin Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve Nurdane TOPUZ'un katılımlarıyla yapılan 24.12.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Asliye Hukuk Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, adli ve idari yargı yerleri arasında görev uyuşmazlığının doğduğu; adli yargı dosyasının bir örneğinin Mahkemece, idari yargı dosyasına ilişkin belgelerin birer örneği ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, karayolunda meydana gelen ölümlü trafik kazası sonucu uğranılan zararın tazmini istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı belirtilmiş; aynı Kanunun, "Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri" başlıklı 7. maddesinde; " Karayolları Genel Müdürlüğünün bu Kanunla ilgili görev ve

yetkileri şunlardır:

a) Yapım ve bakımdan sorumlu olduğu karayollarında can ve mal güvenliği yönünden gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak önlemleri almak ve aldırmak,

b) Tüm karayollarındaki işaretleme standartlarını tespit etmek, yayınlamak ve kontrol etmek,

c) (Mülga: 17/10/1996 - 4199/47 md.)

d) Trafik ve araç tekniğine ait görüş bildirmek, karayolu güvenliğini ilgilendiren konulardaki projeleri incelemek ve onaylamak,

e) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında, İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınmak suretiyle, yönetmelikte belirlenen hız sınırlarının üstünde veya altında hız sınırları belirlemek ve işaretlemek,

f) Trafik kazalarının oluş nedenlerine göre verileri hazırlamak ve karayollarında, gerekli önleyici teknik tedbirleri almak veya aldırmak,

g) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında trafik güvenliğini ilgilendiren kavşak, durak yeri, aydınlatma, yol dışı park yerleri ve benzeri tesisleri yapmak, yaptırmak veya diğer kuruluşlarca hazırlanan projeleri tetkik ve uygun olanları tasdik etmek,

h) Yetkili birimlerce veya trafik zabıtasınca tespit edilen trafik kaza analizi sonucu, altyapı ve yolun fiziki yapısı ile işaretlemeye dayalı kaza sebepleri göz önünde bulundurularak önerilen gerekli önlemleri almak veya aldırmak,

i) (Mülga: 3/5/2006 – 5495/4 md.)

j) (Değişik: 17/10/1996 - 4199/5 md.) Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere Bu Kanunun 13,14,16,17,18,47/a ve 65 inci maddeleri hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında suç veya ceza tutanağı düzenlemek; 47 nci maddenin (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen kural ihlallerinin tespiti halinde, durumu bir tutanakla belirlemek ve gerekli işlemin yapılması için en yakın trafik kuruluşuna teslim etmek,

k) Bu Kanunla ve bu Kanuna göre çıkarılmış olan yönetmeliklerle verilen diğer görevleri yapmaktır.

(Son fikra Mülga : 28/3/1985 - 3176/16 md.)" hükmüne yer verilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden, 02.05.2007 tarihinde Van-Başkale yolunda meydana gelen trafik kazasında davacıların murisi M.B.'un vefat ettiği; meydana gelen trafik kazasının davalı Karayolları Genel Müdürlüğü'nün gerekli uyarıcı işaretlemeleri yapmaması, karayolunda çukurlar oluşmuş kesimleri açık bırakması suretiyle işlediği hizmet kusurundan kaynaklandığı iddia edilerek; uğranılan zarara karşılık, 20.988,59 TL destekten yoksun kalma tazminatının olay tarihinden itibaren ticari temerrüt (avans) faizi ile davalı idareden tahsiline karar verilmesi istemiyle dava açıldığı anlaşılmaktadır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur._Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fıkrasında " Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine

verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 14.Asliye Hukuk Mahkemesinin, 27.9.2018 gün ve E:2018/141 sayılı başvurusunun reddi gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 14.Asliye Hukuk Mahkemesinin, 27.9.2018 gün ve E:2018/141 sayılı BAŞVURUSUNUN REDDİNE, 24.12.2018 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Aydemir	Nurdane
AYDIN	TUNÇ	TOPUZ